

PRICEVATI, PRICEVATI, PRICEVATI!

URŠKA MAKOVEC

Govor na praznovanju dneva slovenske državnosti v soboto, 28. junija, v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

25. junija leta 1991 smo začeli šolske počitnice. V rokah sem imela prvo šolsko spričevalo. A tiste dni sta nas bolj kot veselje ob začetku šolskih počitnic prevevala vznemirjenost in strah pred tem, kar se je dogajalo. Iz pogovorov odraslih sem razumela, da se dogaja nekaj zelo velikega za Slovenijo,

zelo pomembnega in zgodovinskega, nisem si pa znala predstavljati, kaj pomeni osamosvojitve. Od tod vznemirjenje. A bilo me je tudi strah. Govorili so o vojni. Bo naša ravno zgrajena hiša uničena? Bomo morali od doma? Spomnim se, da smo bili tisti večer doma sami z mamo. Oče je verjetno šel na kakšno od praznovanj ob razglasitvi samostojnosti. Z mamo smo tako trije majhni otroci opazovali kresove po obronkih Vipavske doline, na Trgu republike v Ljubljani se je dvignila slovenska zastava, medtem ko so v sosednji vasi že drdrali tanki in so se pogumni vaščani že postavljali prednje. Kmalu so bombardirali televizijski oddajnik na Nanosu, v naši neposredni bližini, od odraslih sem slišala, da lahko Vipavo kadarkoli tako rekoč raznese, saj je takrat imela kar tri vojašnice in zato ogromno jugoslovanske vojske in orožja. Z dvorišča sem videla, kako so nekaj sto metrov stran tanki vozili proti meji z Italijo. Neznano veselo vznemirjenje in velik strah. To je bilo otroško doživetje osamosvojitve.

Dvajset let pozneje nas je zgodovinar Jože Dežman ob neki priliki vprašal, kateri so bili ključni dogodki našega življenja. Od kakšnih desetih ali petnajstih navzočih iz različnih generacij ni nihče, prav nihče navedel slovenske osamosvojitve. Razumljivo, o njej se nismo učili v šolah, nihče je ne omenja, razen ob državnem prazniku, ker se tako pač spodobi. O slovenski osamosvojitvi govorijo le Lojze Peterle, Janez Janša in Rosvita Pesek, ki popisuje njene dogodke. Dr. Jože Pučnik bi bil še eden, ki bi govoril o njej, a je umrl že pred leti in hitro smo pozabili nanj in na njegove zasluge. Še več, zasluge za osamosvojitve si danes prilaščajo tisti, ki so Slovenijo že leta 1945 zaslužili in jo zaslužujejo še danes. Na kape z rdečo zvezdo si borci NOB danes pripenjajo slovensko zastavo, češ brez nas samostojne Slovenije ne bi bilo. Take laži hitro odpravijo navedbe osamosvojitvenega ministra za obrambo: »Med aprilom 1941 in majem 1945 so slovenske partizanske enote ob velikih lastnih izgubah nevtralizirale bistveno manj pripadnikov okupatorskih italijanskih in nemških sil, kot jih je Teritorialni obrambi in policiji uspelo v desetih dneh vojne za Slovenijo. In to kljub dejstvu, da sta oba okupatorja med drugo svetovno vojno v Slovenijo napotila predvsem drugorazredne vojaške formacije s prav takšno oborožitvijo.«

Državo danes vodijo tisti, ki so osamosvojitvi nasprotovali ali si vsaj prizadevali, da bi kljub prehodu v demokratično republiko Slovenija vseeno ostala pod njihovim nadzorom. Osamosvojitve Slovenije tako za Slovence še zdaleč ne pomeni istega, kot je bil recimo San Martinov pohod čez Ande za Argentino. Slovenska samostojnost je za oblikovalce javnega mnenja neki mali, nepomembni ali celo neljubi dogodek. Kdor preveč govori o demokratizaciji, ga ali na lep način pošljejo iz države ali pa ga preprosto zaprejo. Da danes vladajo isti ljudje kot pred padcem režima, jasno pokaže že to, kdo sedi v zaporu in po kakšni poti je tja prišel. Janšev politično zmontirani proces in sodba, ki je ne zagovarjajo niti nekateri izpostavljeni pravniki, ki so

(Nadaljevanje na 4. strani)

Kampanja pred državnoborskiimi volitvami je v polnem teku. Stranke obiskujejo različne kraje po Sloveniji, kandidati pa predstavljajo svoje poglede in načrte za reševanje državnih problemov. Stranke predstavljajo svoje programe in obiskujejo različne predele države.

Za NSi so prednostna naloga ukrepi na področju gospodarstva – razdolževanje podjetij, javnofinančna konsolidacija – z ukrepi na področju zmanjševanja proračunskih odhodkov ter ukrepi na področju pospešitve črpanja evropskih sredstev.

Prednostna naloga SLS so ukrepi za razbremenitev in zagon gospodarstva, kajti, kot poudarjajo, lahko samo s tem pridejo delovna mesta in takrat se bo veliko lažje lotiti tudi drugih ukrepov na področju sociale

Volitve se bližajo

ter šolstva. Prav tako si bodo prizadevali za zmanjševanje proračunskega primanjkljaja javnih financ ter zdravstveno reformo. DeSUS računa predvsem na starejše, saj poudarjajo zagotovitev regresa za vse upokojene in usklajevanje pokojnin ob dvoodstotni gospodarski rasti. So tudi za revizijo večjih poslov državnih bank in podjetij ter sprejetje takojšnjih ukrepov zoper tiste, ki so to premoženje oškodovali.

Tudi v ZaAB napovedujejo pregon vseh nezakonitih odtujitev državnega premoženja. Napovedujejo tudi reformo zdravstvenega sistema. Prioritete SDS so zdrave javne finance, stabilen bančni sistem, konkurenčni pogoji za delovanje gospodarstva, umik države iz gospodarstva, učinkovit zdravstveni sistem,

neodvisen in dobro delujoč pravosodni sistem ter učinkovita javna uprava so osnovni predpogoji za nadaljnji razvoj države.

Za SMC sta ključni področji sociala in gospodarstvo, obe s posebnim poudarkom na najbolj občutljivih družbenih skupinah, mladih in starostnikih. Prav tako bodo posebno pozornost posvetili pravosodju ter optimizaciji javnega sektorja. V SD napovedujejo ustvarjanje delovnih mest. To bo temeljilo na gospodarski rasti in stabilnem davčnem okolju. V stranki napovedujejo tudi sklad za zagon perspektivnih idej. Pač obljube, ob katerih pa ne razložijo, kako jih bodo uresničili.

Glede glasovanja v Argentini pa bomo za prihodnji teden pripravili podrobna navodila.

Na vrhovnem sodišču

»Pravna država je nekaj, za kar so naši sobojniki umirali leta 1991. Tudi tukaj v bližini je padel Jernej Molan za samostojno in svobodno Slovenijo, za pravno in normalno Slovenijo. Skoraj nikoli se njegovega imena ne omenja. Hkrati pa tisti, ki so sredi prejšnjega stoletja tukaj v neposredni bližini na mestu, kjer zdaj stoji zapor, pobili celotno slovensko družino z otroki vred (nanaša se na Mauserjevo družino, op. ur.), še danes dobivajo privilegirane pokojnine,« je te dni izjavil predsednik SDS Janez Janša, ki se nahaja v zaporu na Dobu.

Odbor za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin Odbor 2014 je bil ustanovljen na dan, ko je predsednik največje opozicijske stranke moral v zapor na prestajanje krivične in nepravilne kazni. V pogovoru za Radio Ognjišče je predsednik omenjenega odbora Damir Črnčec povedal: »Slovenija je s tem postala unikum v svobodnem svetu. V svobodnem svetu, ki razume demokracijo kot pravico in možnost za vse. Veliki večini državljanom Republike Slovenije je s tem tudi kratena volilna pravica, nemožnost sodelovanja predsednika opozicije v volilni kampanji je nekaj, česar svobodni svet ne pozna.«

Odbor 2014 je tudi organiziral protestni zbor pred vrhovnim sodiščem. Tam se je zbralo več sto podpornikov zaprtega voditelja. V parku nasproti sodišča se je v pone-

Sestri Dolinar. Tudi Argentina prisotna na protestih.

deljek, 30. junija, zbrala množica, ki je s svečami v rokah zahtevala čim hitrejšo oprostilno razsodbo. Kot je pojasnil vodja Civilne iniciative za družino in pravice otrok in Odbora 2014 Aleš Primc, je bil to prvi dan prižiganja sveč. Protesti se bodo nadaljevali.

Poziv katoliških laikov

Svet katoliških laikov Slovenije poziva Vrhovno sodišče Republike Slovenije k spoštovanju pravic poštenega sojenja v zadevi obsojenega Janeza Janše. Takole so zapisali:

V Svetu katoliških laikov Slovenije pozivamo Vrhovno sodišče Republike Slovenije, da v zvezi z zahtevo za varstvo zakonitosti obsojenega Janeza Janše v zadevi Patria zaradi jasne in očitne kršitve obsojenčevih pravic odloči takoj, brez zavlačevanja. Odvzem osebnosti svobode z vsakim dnem odlašanja povzroča nepopravljive posledice za obsojenca in za ugled države.

Ustavno sodišče je v predmetni zadevi prepustilo končno odločitev Vrhovnemu sodišču z utemeljitvijo, da ima obsojenec s predmetnim izrednim pravnim sredstvom zagotovljeno učinkovito varstvo svojih pravic. Glede na očitno odlašanje z odločitvijo se dvom v poštenost in nepristranskost sojenja ter v učinkovitost varstva obsojenčevih pravic v javnosti upravičeno stopnjuje.

Bridki časi naše totalitarne preteklosti nas opominjajo, da je bila zloraba sodstva še ne daleč nazaj del običajne vsakodnevne prakse. Danes lahko zgolj za primerjavo ugotovimo, da je sodišče v sodnem primeru Baričević odločalo izjemno hitro, čeprav je šlo za živali. V družbeno in politično občutljivem primeru obsojenega Janeza Janše pa Vrhovno sodišče kljub stališču Ustavnega sodišča in jasnim pozivom uglednih pravnikov zavlačuje z odločitvijo.

Glede na očitke o eklatantnih kršitvah ustavno zagotovljenih jamstev nepristranskega in poštenega sojenja v konkretni zadevi smo v Svetu katoliških laikov Slovenije zaskrbljeni nad nevarnostjo zlorab neodvisnosti sodstva v demokratični družbi. Ta skrb je toliko večja, ker je obsojenec voditelj največje opozicijske stranke,

odločanje o kršitvah njegovih pravic in temeljnih svoboščin pa sovпада s predvolilnim obdobjem. Tako je prvak največje opozicijske stranke celo po mnenju treh ustavnih sodnikov nezakonito v zaporu dva tedna pred volitvami. Volitve v demokratični družbi predstavljajo bistven mehanizem izražanja volje volivcev. Ta pa je lahko zaradi zlorabe sodstva v politične namene, tudi z zavlačevanjem z odločitvijo v konkretni zadevi, izkrivljena in posledično neveljavna.

V Svetu katoliških laikov Slovenije zato Vrhovno sodišče pozivamo, naj v konkretni zadevi obsojenega Janeza Janše razsodi takoj. Kjer je volja, tam je pot. To dokazujejo tudi primeri hitrega odločanja. Le tako bo sodišče odpravilo vsakršni dvom v nepristranskost sojenja.

Svet katoliških laikov Slovenije

MISIJSKA DOBRODELNOST

Slovenska pomoč v Ruandi

Slovenska Karitas je junija končala dvoletni projekt razvojnega sodelovanja v afriški državi Ruanda, ki ga je v vrednosti 60.000 evrov sofinanciralo zunanje ministrstvo. V sklopu projekta je bila v mestu Kigali zgrajena in opremljena osnovna šola s sedmimi učilnicami za petsto otrok iz revnih družin. Kot poudarjajo na Karitas, je projekt nastal na podlagi potreb lokalnega prebivalstva. V Ruandi je namreč premalo javnih šol, učilnice so prenatrpane, z do sto otroki v razredu. Tako se otroci le malo naučijo ali pa zaradi revščine celo prenehajo hoditi v šolo, ki je tam plačljiva. Ta novozgrajena šola pa bo omogočila kakovostno izobrazbo najrevnejšim otrokom iz tega območja.

Projekt, vreden 350.000 evrov, je poleg Karitas in ministrstva podprlo tudi Misijonsko središče Slovenije in italijanska Karitas. Z gradnjo nove šole je lokalna partnerica iz Kigalija začela lanskega aprila. Po izgradnji osnovne stavbe in učilnic sta se namestila strop in strešna kritina, kar je financiralo ministrstvo. »Ministrstvo je financiralo tudi gradnjo sanitarnih objektov za deklice in učiteljice ter nakup in montažo dveh 10.000 l cistem za zbiranje deževnice s streh šole za potrebe sanitarij. Podprli so tudi nakup šolskega

pohištva za opremo 4 učilnic, šolskih tabel za vse učilnice ter učbenikov za prvi in drugi razred OŠ,« je dejala Jana Lampe s Slovenske Karitas in dodala, da posebno vrednost projektu daje to, da je bilo v vsa dela vključenih do 80 domačinov iz Kigalija in okolice, ki so tako dobili priložnost za delo in zaslužek. »Marsikatera družina teh delavcev, predvsem pomočnikov zidarjev, ki dobijo delo le ob večjih projektih, bi sicer živela v pomanjkanju. Tako so nam povedale sestre usmiljenke.« Vsa dela pa je spremljala tudi slovenska misijonarka Vesna Hiti, ki v Ruandi deluje že 24 let. Lampetova se je maja udeležila otvoritve te šole, na kateri se je predstavnik staršev zahvalil vsem v Sloveniji, ki so pomagali zgraditi to šolo za njihove otroke, ki bodo tako s pridobitvijo dobre izobrazbe lahko imeli lepšo prihodnost. »Osnovna šola v Ruandi ima 6 razredov. V tej šoli bo pouk potekal dvoizmensko, da bo tako šola lahko obiskovalo več otrok. V enem razredu bo do 42 otrok, tako deklic kot dečkov.« Pouk se bo začel januarja, otroci pa bodo vsak dan deležni tudi toplega obroka.

PRODAJA MERCATORJA

»Najboljši sosed« ni več Slovenec

Postopek prodaje dobre polovice Mercatorja hrvaškemu Agrokorju je tudi uradno zaključen, saj je konzorcij prodajalcev dobil kupnino v višini 172 milijonov evrov, Agrokor je bankam v korist Mercatorja nakazal podrejeno posojilo v višini 202,8 milijona evrov, na račun Mercatorja pa je nakazal 17,2 milijona evrov za likvidnostne namene. Celotna vrednost prevzema Mercatorja sicer znaša 544 milijonov evrov, od česar je 324 milijonov evrov namenjenih za pridobitev stoddotnega lastništva.

P r e d s e d n i k uprave Agrokorja Ivica Todorić je poudaril, da se bodo s povezovanjem Mercatorja in hrvaškega Agrokorja po njegovem mnenju odprle priložnosti tudi za slovenske dobavitelje, predvsem za povečanje prodaje na tujih trgih.

Nasprotovanje na slovenski strani pa ne popušča.

G o s p o d a r s k i minister Metod Dragonja je tako na primer opozoril, da bo Mercator prodan prepoceni, nizka cena pa je element šibkosti prodajalcev.

Približno sto ljudi pa je protestiralo na ljubljanskih

ulicah. Na shodu, ki je potekal v organizaciji koalicije Združene leve, so opozarjali na posledice prodaje ter na Agrokorjeve dolgove. V Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije so pozvali predsednika uprave NLB Janka Medjo k takojšnjemu odstopu, saj so prepričani, da je lagal glede zavez o ohranitvi delovnih mest v pogodbi o prodaji. V NLB odgovarjajo, da Medja ni nikdar nikomur dal nikakršnih zagotovil, povezanih z ohranitvijo delovnih mest v Mercatorju.

Mercator
najboljši sosed

Obnova piranskih plaž

Piranska občina se je lotila temeljitega preurejanja plaž, največji poseg pa so izvedli v Fiesi. Skupno je občina za ureditev kopalnišč namenila približno 100.000 evrov.

V Fiesi so tako s tiskanim betonom tlakovali približno 500 kvadratnih metrov plaže, obnovili tri stopnišča, sanirali zid tik ob plaži v dolžini 170 metrov, na sprehajalno pot so nasuli nov pesek ter plažo hortikulturno uredili. Poleg tega so na novo zasadili figovce, mandljevece, pinje, tamariske in avtohtone palme, odstranili suhe veje akacij in drugih dreves ter popravili in pobarvali leseno ograjo ob cestišču proti hotelu Barbara, so sporočili iz piranske občine.

Lotili so se tudi plaže pred gledališčem Tartini v Piranu, kjer so popravili najbolj poškodovani del. Tako so zamenjali dotrajan beton ob morju na površini 130 kvadratnih metrov in na novo naredili obalni zid v dolžini 12 metrov. Preostanek bodo sanirali prihodnje leto.

Poleg tega so na portoroški osrednji plaži posadili 40 avtohtonih palm, na nasutju polotoka Seča pod parkom Forma Viva pa so na novo posadili 136 dreves različnih vrst. V Piranu so ob tem obiskovalce spomnili na izsledke poročila Evropske komisije, da so vse kopalne vode v slovenskem morju lani dosegle odlično mikrobiološko kakovost.

V Ajdovščini glasbeni spektakel

V sodelovanju s Slovensko filharmonijo in številnimi domačimi izvajalci je v Ajdovščini zaživela operna predstava Carmina Burana Carla Orffa. Glasbeni spektakel so pripravili s koncertnima klavirjema in tolkalskim ansamblom.

»Tudi v domačem kraju sem želela pokazati, kaj sem se naučila v tujini. Skupaj z domačimi umetniki smo zato izbrali in pripravili projekt, ki je primeren za širšo publiko,« je povedala dirigentka in ena izmed pobudnic projekta Martina Batič.

K sodelovanju je domačka in poznana dirigentka tokrat povabila domači pianistki Andrejo Kosmač in Meto Fajdiga, tolkalski del pa so prispevali člani Slovenskega tolkalskega projekta STOP. Trem solistom – sopranistki Nini Dominko, baritonistu Tomažu Kavčiču in tenoristu

Marjanu Trčku – so se pridružili domači pevci, 27 pevcev učencev pevskega oddelka glasbene šole Vinka Vodopivca iz Ajdovščine, ki se učijo solopetja pri profesorici Jerici Rudolf, in Mladinski pevski zbor osnovne šole Danila Lokarja iz Ajdovščine. Za video ozadje je poskrbel Stane Špegel.

Po besedah predsednika krajevne skupnosti Ajdovščina Valentina Krtelja projekt bogati kulturno življenje v mestu. »Če bomo dovolj vztrajni, nam bo mogoče uspelo, da bomo končno pridobili tudi nov kulturni hram, ki ga v Ajdovščini trenutno nimamo,« je dejal Krtelj.

Opero Carmina Burana so pripravili kot eno od prireditvev v okviru krajevne »šagre« (žeganje), ki bi ji poleg družabnega radi dali tudi kulturni pridih.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Pretekli teden je potekal v znamenju sodnih postopkov. Najvažnejša vprašanja argentinske sedanjosti so se odvijala na sodiščih. To ni najboljša priporočilo za srečen izhod iz vseh zagat.

Obtoženi podpredsednik. Sodnik Ariel Lijo je formalno obtožil podpredsednika države dejanja povezanega s korupcijo. Amado Boudou je tako postal prvi v argentinski zgodovini, proti kateremu je uveden sodni postopek še za časa opravljanja te vladne funkcije. Sodnik trdi, da si je, v dogovoru in s pomočjo prijateljev in družabnikov, ilegalno prisvojil grafično podjetje Ciccone, ki za državo tiska uradne bankovce. Raziskovanje te afera je potekalo zadnji dve leti. Ves ta čas je predsednica na vse mogoče načine branila in zakrivala podpredsednika, ki ga je (ob nasprotovanju najožjega kroga sodelavcev) izbrala sama in ga postavila kot namestnika (in naslednika?). S to obtožbo se zadeva seveda ni zaključila, temveč dejansko šele v polnosti začela. Spomnimo pa se, da je Boudoujeva afera že odplavila enega sodnika, prvega državnega tožilca v tem postopku in tudi vrhovnega tožilca. A bili so drugi časi, ko je vlada še imela izredno moč.

Danes je na umiku in ta zadeva je nov hud udarec za kirchnerizem. Zanimivo je, da vlada ves ta čas, predvsem pa v sedanjem položaju, ne ve dobro, kaj storiti. Če še naprej brani podpredsednika, pade nanjo (in na gospo predsednico) vsa teža dejanja. Korupcija je ena glavnih obtožb, ki prizadeva kirchnerizem in zelo ujeda njegov ugled. Sum nepravilnih dejanj in ilegalne obogatitve je na dnevnem redu in prizadene priljubljenost vlade in najvišjih funkcionarjev. Branjenje do konca predstavlja za predsednico izredno ceno. Po drugi strani pa mnogi opazovalci menijo, da podpredsednik ni mogel izvesti dejanja prisvojitve omenjenega podjetja brez vednosti (dovoljenja?) gospe Cristine. V tem oziru njegova oseba predstavlja zadnji jez, da v afero ne pade sama gospa predsednica. Ta jez se ne sme podreti.

Obtoženi tožilec. Po drugi strani pa te dni poteka sodba proti enemu izmed državnih tožilcev. Kdaj smo že omenili ime José María Campagnoli. Njegovo delo je bilo raziskovati finančno delovanje podjetij, katerih lastnik je Lázaro Báez. Afera je prišla v javnost (kot vrsta drugih)

zaradi časnikarskih raziskav in časopisnih objav. Campagnoli je začel zbirati vrsto dokazov, ki so mimo omenjenega podjetnika kazale proti pokojnemu predsedniku Kirchnerju. Báez je začel delovanje kot navaden bančni uradnik in je kmalu nepojasnjeno postal eden najbolj bogatih in vplivnih mož v Patagoniji. Vsa največja javna dela v provinci Santa Cruz in okolišu so prišla v njegove roke. Tožilec je očitno šel »predaleč«. Vlada ga je odstavila in proti njemu sprožila sodni postopek, češ da je prekorščil mejo svojih pristojnosti. Te dni so mu sodili. A ena izmed sodnic, ki je dvomila, kam usmeriti svoj glas, ki je bil ključen, je zbolela (stres) in končno odstopila. Pritisk nanjo je bil prehud. Sedaj ne vedo, ali jo bodo nadomestili in nadaljevali ali naj se sodba ponovno začne od začetka. Ni jasno, kakšen bo končni izid, a tudi če bo Campagnoli obsojen, se vlada ob tem ne bo okoristila. Tudi mnogi drugi sodni postopki oblegajo vladne položaje. Krog se oži in nekatere podgane že zapuščajo ladjo. Slabo znamenje.

Obsojena država. V New Yorku se nadaljuje postopek proti Argentini zaradi zunanje dolga. Kot smo že pisali, je sodnik Griesa obsodil državo, da mora plačati finančni skupini NML celotno vrednost bonov, ki jih je kupila za nevredno ceno. Ni pravično, a je legalno. Omenjali smo že, da je postopek Argentina vodila zelo okorno, nasilno, dokler se sodnik ni naveličal vladnih izpadov in izrekel negativno obsodbo. Vlada tudi še potem ni našla ravnotežja. Grobo se je izražala o sodniku in obsodbi in še vedno zavlačuje s poganjanji, ki jih je sodnik ponudil. Te dni bi morala Argentina v New Yorku plačati lastnikom bonov, ki so sprejeli argentinsko ponudbo preureditve dolga. V zadevni banki je celo deponirala vsoto (820 milijonov dolarjev), pa je sodnik ukazal, naj se denar vrne v Buenos Aires. Najprej mora država urediti vprašanje razzodbe in določenega plačila, potem šele lahko izpolni druge obveznosti. Sodnik bi celo omenjeni denar lahko zaplenil, a še vedno ponuja možnost pogajanj. Sedaj v New York potuje vladna delegacija, ki naj zadevo uredi. Klavrno je namreč, da bo država končno morala plačati tistim, za katere je predsednica javno rohnela, da »niti pesa«. Kako bi to opravila pred množico tistih, ki ji še sledijo.

PRELAT MSGR. MIRKO GOGALA

Slavnostna železna maša

V nedeljo, 8. junija, smo bili priča izjemno veselemu dogodku. Vsa slovenska skupnost in še prav posebno vsa sanhuška verska srenja se je udeležila svete maše, ki jo je s somaševalci daroval gospod prelat dr. Mirko Gogala. Sveta daritev je bila globoka zahvala železomašnika Bogu za dar duhov-

poddelegatom Francijem Cukjatiem, Matijo Borštnarjem, msgr. Mirkom Grbcem in Francetom Himmelreichom ter ministranti iz vrst tečaja Franceta Balantiča. Ob vznožju oltarja je železomašnika z občutenimi besedami pozdravila Mici Malavašič Casullo, Andrejček Malovrh pa mu je izročil šopek rdečih nageljnov.

Mašo je povezovala voditeljica Balantičeve šole Irena Poglajen. Slavljenec je podal svojo pridigo z jasnimi, tehtnimi teološkimi mislimi o pomembnosti Svetega Duha, ki je prišel nad apostole, in o darovih, ki jih stalno podarja Cerkev in vsakemu verniku.

Da je bila maša še bolj slovesna, je med mašo prepeval Mešani pevski zbor San Justo pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombegar ob spremstvu Diega Péreza na orglah.

Ob vstopu je zbor zapel pesem »Železomašnik, bodi pozdravljen«; za darovanje smo sledili akordom »O, mati čistega srca« (Gruber). Solo sta zapela Veronika Malovrh in Aleksandra Grilj. Obhajilna skladba v priredbi Jožeta Trošta pa je bila »Jaz sem živi kruh«. Pred Marijinim oltarjem smo sledili harmoniji krasne pesmi »Marija, skoz življenje«. Sklep verskega obreda pa je zaznamovala mogočna Haendlova Aleluja. Po sveti maši se je slavljenec zahvalil pred slovenskim oltarjem Marije Pomagaj.

Po končani sv. daritvi so se nekateri verniki zadržali pred cerkvijo z namenom, da pozdravijo in čestitajo g. prelatu Mirku

Gogali; drugi pa so se napotili v Naš dom San Justo. Tam so bili v pritličju doma že pripravljene stoli in s prti pokrite mize, na katerih so bili bogati šopki cvetlic. Za ta okras je poskrbel Tone Malovrh in seveda spretne roke sanhuških gospa. Z navdušenim ploskanjem je občinstvo vseh starosti sprejelo železomašnika. Slavja so se udeležili tudi nekateri argentinski prijatelji dr. Gogale, ki so imeli stike z njim posebno pri delu, ki ga je skozi vrsto let odpravljal v vojaški bolnici v Campu de Mayo.

Prve pozdravne in zahvalne besede je podal sam železomašnik, ki je orisal, kako se je v njem prebudil duhovniški poklic po zgledu domačega župnika in kdo ga je podprl na tej poti s posebno zahvalo Šentjoščanom, ki so mu omogočili bivanje med počitnicami v tej vasi in mu bili stalno ob strani ob težkih letih revolucije. Že pri sv. maši in potem v razmišljanjih in zahvalah dr. Gogale smo vsi občudovali jasen spomin, bistre misli in veder značaj slavljenca na pragu svojih 95 let življenjske poti.

Naš delegat msgr. dr. Jurij Rode je namenil nekaj pozdravnih besed slavljenecu.

Omenil je, da je msgr. Gogala do sedaj edini slovenski duhovnik v Argentini, ki je praznoval tako pomembno obletnico duhovniškega poslanstva. Delegat dr. Rode je dodal, da je prav zaradi tega daroval največ sv. maš. Tretji »rekord«, ki ga je pripisal jubilaru pa je dejstvo, da je po upokojitvi še leta in leta nadaljeval z delom z največjo zavzetostjo in skrbjo. V imenu Šentjoščanov je spregovoril inž. Jože Žakelj, ki je za to slovesnost prišel iz 1400 km oddaljenega Tucumana. Žakljeve misli so se osredotočile na svetost, pomen in pomembnost duhovniškega poklica ter na izredno milost, ki jo ta poklic predstavlja.

Nato je k mikrofonu pristopil častni konzul Herman Zupan in ganjen opisal snidenje dr. Gogale z škofom Petrom Štumpfom v Rožmanovem domu.

V imenu Slovenske kulturne akcije se je dr. Katica Cukjati zahvalila msgr. Gogali za vse delo, s katerim je

obogatil to organizacijo kot član teološko-filozofskega odseka. Deklica Ljudmila Lurdes Selan pa je izročila jubilaru šopek rož v imenu Slovenske kulturne akcije.

A publika ni samo poslušala pozdravov in spominov, temveč je imela tudi priložnost za srečanje z znanci in prijatelji v prijetnem klepetu ob okusni postrežbi raznih dobrot. Na tem mestu gre zaslužena zahvala vodji kuharic Nežki Lovšin Kržišnik ter gospem Nadji Indihar, Moniki Indihar, Minki Keršič in Francki Juhant. Za spretno in hitro postrežbo pa je poskrbela mladina Našega doma.

Vsem omenjenim v tem poročilu gre globoka in iskrena zahvala, saj je vsak prispeval svoj delček, da je popestril ta pomemben jubilej železne maše. Še prav posebno velja omemba vsem prizadevanjem Šentjoških rojakov, vsem trem bratom Malovrh in ge. Mici Casullo Malavašič, ki je bila duša organizacije tega lepega slavlja in zahvale Bogu in jubilaru.

Bog naj dr. Mirka Gogala blagoslovi in mu podari nove dni miru, notranjega veselja in svežine!

KC

niškega poklica in za stalno varstvo Vsemočnega v tem tako zahtevnem in odličnem poklicu.

Prvo sv. mašo je jubilar daroval 11. julija 1944 v Šentjoštu v posebnih domovinskih okoliščinah vojne in revolucije. S ponosom in hvaležnostjo so to cerkveno in družabno slavlje organizirali potomci Šentjoščanov, ki živijo v velikem Buenos Airesu.

Slovesna daritev je bila v sanhuški stolnici na sam binkoštni praznik. Župnik cerkve sv. Justa in Pastorja Pablo Pinto Gros in kaplan Marcos Mikalonis sta z veseljem dala na razpolago stolnico za to slovesnost. Cerkev je za to posebno slavlje pripravila Rozka Likožar. Dr. Mirko Gogala je pred oltar prišel v spremstvu Pavleta Erjavca z duhovniki somaševalci - prelatom dr. Juretom Rodetom,

Marjan Boltežar

Borili so se za Boga, narod in dom (4)

Zaključujemo z objavo celotnega slavnostnega govora, ki ga je podal g. Marjan Boltežar na spominski proslavi v Slovenski hiši v Buenos Airesu 1. junija letošnjega leta.

Dokazano, črno na belem, da je škof Rožman pomagal vsem, ki so se zatekli k njemu in prosili za pomoč. In kakor piše ga. Ivanka, »je imel dobro srce tudi za komuniste«.

Morda bi dr. Bebler vedel povedati, **zakaj izjava ge. Tomšičeve ni prišla na mizo Vojaškega sodišča IV armije J.A.**

Dr. Anton Bebler je sin dr. Aleša Beblerja, španskega borca, ki je rekel, da če ne bi plava garda sama nastala, bi jo morala pa partija ustanoviti. Tako je tudi sam Kardelj pisal Titu, ko so nastale vaške straže: »Sedaj imamo nasprotnika kot opravičilo za vse poboje.«

- Še en tak primer je pojav **Pionirčkov** z lesenimi puškami v Osnovni šoli **Veliki Gaber**. Seveda so bile tudi oblekice take, kot so jih nosili v starih časih. Kakšna ironija, saj se je ravno v Velikem Gabru rodil rešenec iz Kočevskega roga, domobranec **Milan Zajec**.

Pred kratkim je prišla na dan knjiga, ki jo je napisal **Zdenko Rotar**, »Padle maske«. Ni pa padla glavna maska, in sicer **Rotarjeva**. V knjigi piše, da se je »pogovarjal« s škofom Vovkom in ne da ga je zasliševal, kakor so pisali. Naj potem pojasni, kako je dosegel, da je škof, ki je ležal v bolnici na pol v nezavesti, podpisal, da mu škofija odda plašč in kovček za preiskave. Po skoraj 70 letih bi lahko povedal izid preiskave, ker do sedaj o tem ni bilo nič rečenega niti pisanega. Naj to pripišemo jugoslovanski »šlampariji«?

- Zažiganje križa v **Strunjanu**. To ni vandalizem niti kaznivo dejanje, to je pravzaprav »umetniški izraz«. Umetnik pač uživa, ko gleda zažgane križe.

- Sramotna izjava koprškega svétnika g. **Luka Jurija**: »**Zakaj protestirati proti proslavi domobrancev? Nekaj jih je preživelo, jugo neučinkovitost pač.**« Brez komentarja.

- Praznovanje v **Stožicah**. V prvi vrsti je sedela vsa smetana jugonostalgikov: **Kučan, Stanovnik, Pahor, Türk** in seveda premierka ga. **Bratuškova**. S kakšno evforijo, skoraj pobožno, so prepevali tisto »domačo« **Bandiera rossa** in prav posebej je padel v oči tisti del »Evviva il comunismo e la libertà«.

Opaziti je bilo samo zastave z rdečo zvezdo, niti ene slovenske niti iz EU. Še **Che Guevara** je gostoval in postal del slavlja. Mislim, da ne bo treba dolgo čakati, da bomo izvedeli, kakšne zasluge je imel el **Che** za osamosvojitve Slovenije. Edino, kar je manjkalo, je, da bi na koncu proslave vsi skupno prisegli »Smrt fašizmu – svoboda narodu«.

In kaj ima danes Slovenija s tako naprednimi voditelji?

- **Korupcija** - Sodi na vrh lestvice evropskih držav in morda držav izven Evrope;

- **Samomor** je na vrhu držav v EU, in to v veliki večini med osebami med 16 in 40 leti, kar kaže na bolečo prihodnost;

- **Apatičnost** Slovencev do lastne države. Vsak skrbi za svoje, država pa jim je kar odveč;

- **Strici iz ozadja nekateri ne tako v ozadju, pa tudi njihovi nečaki z vedno bolj polnimi žepi, ostali nečaki pa vedno bolj revni, skoraj na robu preživetja.**

In še bi lahko našteval. Dokler bodo imeli odločilno

besedo Zemljarič, Šetinc, Roter, Bavcon, Kučan in drugi, naš narod ne bo dihal svobodno, niti ne bo živel pod svobodnim soncem.

Kaj pa mi? Ali imamo kakšno možnost pomagati Sloveniji?

Osební odgovor je: **Ne samo da lahko, ampak tudi moramo! Moralno smo dolžni** pomagati naši ljubi Sloveniji.

Stopiti ji moramo v bran in končati delo, ki so ga začeli naši domobranci, pa ne z orožjem, saj je bilo že dovolj prelite krvi. Slovenija je dovolj prepojena s krvjo, prelito v 2. svetovni vojni, še prav posebno pa po končani vojni.

Kristjani imamo najboljše orožje: **molitev**. Naj naša molitev in molitev mučencev doseže, da bo Slovenija naš ponos, ponos Evropi in svetu.

Najprej moramo izmoliti **spravo**, da ne bomo razdeljeni. Izmoliti skupni cilj za dobro vseh Slovencev doma in v tujini. Zavedati se moramo, da smo vsi del Slovenije, zato ne več naši-vaši, ne več mi-vi, saj smo vsi ustvarjeni kot Božji otroci. Prepustimo zadnjo besedo Bogu, edino On je pravičen in bo tudi pravično sodil.

Naj dobri **Bog** usliši našo molitev in molitev vseh Slovencev.

Naj bo ta dan **Dan ponosa**, biti moramo ponosni, da smo imeli take Slovence, ki jih niti mučenje, sramotenje in poniževanje ni zlomilo, da bi zavrgli svojo vero v BOGA, v NAROD in DOM.

Zato danes s ponosom lahko rečem, da sem **sin domobranca**.

Globok poklon in slava vsem domobrancem!

(Konec)

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

Bog živi S

Naša ljuba Slovenija brez dvoma doživlja težke čase. Ob gospodarski krizi, ki je sicer globalni pojav, ima tudi nemalo domačih zapletov, tako na gospodarskem kot na

prednikov, ki so se borili zanjo in je na tujih tleh niso nikoli pozabili.

Sveta maša za domovino in rojake doma in po svetu

političnem področju. To pa ni vzrok, da se ne bi spominjali bistvenih dogodkov naše zgodovine in proslavljali nastanka lastne države, ki je temeljna prelopnica v narodnem življenju; mejnik, ki je po tisočletnih sanjah postal stvarnost našega življenja.

Zato smo se zbrali v soboto, 28. junija, v prostorih Slovenske hiše v Buenos Airesu. Letošnja triindvajseta obletnica samostojne Slovenije je velik praznik za vse nas, ki živimo tu v Argentini in vemo, kako so naši stari starši in očetje s solzami v očeh večkrat govorili in koliko so skozi zadnja desetletja veliki možje pripomogli k uresničitvi tisočletnih sanj.

Večer je že padal na mesto, ko so začeli prihajati gostje. Slavje sta organizirala, kot je že tradicija, društvo Zedinjena Slovenija in Medorganizacijski svet.

Ob vhodu je vsak rojak na srčno stran dobil pripravljen belo-modro-rdeči trak kot znak slovenske pripadnosti, ki jo z velikim ponosom čutimo v vsakdanjem življenju, kot znak hvaležnosti do naših

in evangelijski. Povedal je, da praznujemo 23. obletnico

Šopek in poklon pred spomenikom

V cerkvi Marije Pomagaj je delegat slovenskih dušnih pastirjev msgr. dr. Jure Rode, daroval sveto mašo v zahvalo Bogu za neodvisno in svobodno Slovenijo ter za božji blagoslov vseh Slovencev v matični domovini, v zamejstvu in po svetu. Med sveto daritvijo je prepeval in povzdigoval svečanost in globoko doživljanje maše mešani pevski zbor iz San Justa, ki ga vodi prof. Andrejka Selan Vombergar. Zbor je pri orglah spremljala Anka Savelli Gaser.

Mašo je vodil inž. Tone Podržaj; berili sta brala predsednik ZS Franci Žnidar in šolska referentka Alenka Prijatelj, psalm pa prof. Metka Mizerit. Darove sta k oltarni mizi prinesla letošnja nagrajenca Ciril Jan in Herman Zupan. Dr. Rode je nagovor nanizal ob berilih

Pogled na dvorano med petjem himen

slovenske države in praznik sv. Petra in Pavla. Sv. Petra je dal Herod zapreti, Bog pa ga je po angelu rešil iz ječe. Kristus mu je rekel, da je skala, na katero bo postavil svojo Cerkev in mu obljubil, da je peklenška vrata ne bodo premagala. Tudi slovenski državi nasprotujejo temne sile, vendar moramo upati, da bo končno naša domovina našla pravo pot in boljšo prihodnost. Praznik sv. Petra in Pavla je tudi dan papeža. Sveti oče Francišek je potoval v Sveto deželo, ne iz političnih razlogov, ampak da bi katoličani, Judje in Arabci skupaj molili. V soboto je bil tudi praznik Marijinega Brezmadežnega srca. Marija je v Fatimi naročila, naj se svet posveti njenemu srcu. Tudi mi se pripravljamo na posvetitev z opravljanjem petih prvih sobot v mesecu. Po obhajilu pa je v cerkvi mogočno zadonela zahvalna pesem - Hvala večnemu Bogu.

Po končani sveti daritvi smo se zbrali na dvorišču pred spomenikom našim žrtvam. S toplo dušo, po prejemanju božje besede, smo se za trenutek ustavili in se poklonili junakom z minuto molka. Pred spomenik je predsednik Zedinjene Slovenije Franci Žnidar ob spremstvu veleposlanika RS gospoda Tomaža Mencina položil slovenski šopek rdečih nageljnov.

Pomaknili smo se v dvorano škofa Gregorija Rožmana,

PRIČEVATI, PRIČEVATI, PRIČEVATI!

(Nadaljevanje s 1. strani)

sicer zvesti rdeči zvezdi, močno spominja na dogajanje v šestdesetih ali sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Ker se iz zgodovine nismo ničesar naučili, jo moramo pač še enkrat živeti.

A spremembe seveda so. Če bi tole govorila pred tridesetimi leti, se v Slovenijo ne bi več mogla vrniti, saj bi me najmanj zaprli. Zdaj lahko govorimo svobodno, čeprav ni nujno, da čisto brez posledic. Problem je bolj v tem, da sploh ne čutimo potrebe, da bi kaj povedali, da si ne upamo ali pa da previdno izbiramo trenutek, ko kaj povemo. Naučili so nas pač, da je najbolje biti tiho in se strinjati. Tudi nas, mlajšo generacijo. A obsodba opozicijskega voditelja Janeza Janše v zadnjih dneh – ki sicer pomeni dokončen dokaz, da Sloveniji ne vlada pravo, ampak nepravo – je prinesla tudi marsikaj zelo svetlega in do zdaj v Sloveniji nepoznanega. Javni shodi s slovenskimi zastavami, petjem domoljubnih pesmi in celo z molitvijo so dokaz, da je v slovenskem človeku še nekaj zdravega. Taki shodi dajejo ljudem pogum, da se pokažejo, da stojijo za tem, kar mislijo, da javno izrazijo svoje mnenje.

Kaj pa, če bi Dežman isto vprašanje postavil tukaj prisotnim? Ali če bi ga postavil mladim v tukajšnji slovenski skupnosti? Bi bila osamosvojitve Slovenije med pomembnimi dogodki našega življenja? Marsikdo bi moral verjetno dobro pomisliti, da bi se sploh spomnil, kdaj se je Slovenija osamosvojila. Gre za državo, ki je na tisoče kilometrov stran. Državo dedov ali vsaj

staršev. Njena usoda ne vpliva bistveno na življenje tukaj. Najpomembnejši razliki med prej in zdaj sta verjetno le v tem, da zdaj lahko po mili volji vstopamo v Slovenijo, obiščemo sorodnike in prijatelje in da ta država nameni nekaj denarja za delovanje skupnosti.

Lahko bi se zadovoljili s tem. Lahko bi tudi rekli, da če se ljudje v Sloveniji ne potrudijo, da bi imeli boljšo državo, se tudi nam tukaj ni treba obremenjevati. A ni tako. Še zdaleč ne! V Svetem pismu beremo: »Od vsakega, ki mu je bilo veliko dano, se bo veliko zahtevalo, in komur so veliko zaupali, bodo od njega toliko več terjali« (Lk 12,48).

Slovenski skupnosti v Argentini je bilo in je veliko dano. S tem ne zanikam velikega trpljenja političnih emigrantov najprej zaradi vojne, nato pa zaradi življenja na tujih tleh, a je jasno tudi, da je naša emigracija razpolagala s politično, kulturno in duhovno inteligenco, da je po odhodu čez mejo živela v svobodi misli, da se je lahko šolala na dobrih univerzah, da se je lahko razvijala v vsakršnem smislu, medtem ko je bila v domovini zatrtta vsaka iniciativa dobrih ljudi.

In ne le to, tudi zvestoba mučencem, zavezanost idealom, za katere so dali življenje, nam pravi, da se ne smemo zadovoljiti le z lastno državo. Res, da so jo takrat že sanjali, a še bolj so se borili za svobodo, za vero in čast. Našim mučencem država kot taka ne bi bila dovolj. Cilj bo izpolnjen šele tedaj, ko bo Slovenec v domovini zadihal

prosto in s polnimi pljuči.

Spoštovani, mislili smo, da je cilj politične emigracije dosežen z osamosvojitvijo naše domovine, a razmere kažejo, da ni tako. Dokler se Slovenija ne bo tudi osvobodila, emigracija poslanstva še ni izpolnila v celoti. Predstavljati si, da bo tretja ali četrta generacija – ki sicer še govori slovensko, a so njene vezi s Slovenijo že precej natrgane – reševala domovino svojih dedov in pradedov, je seveda težko. A hkrati nujno. Vsak, ki je aktiven član slovenske skupnosti je namreč po nazorih in vrednotah še vedno bistveno boljši od povprečja v Sloveniji. Dolžnost vsakogar tukaj je pričevati. Ne pridigati in podučevati, ampak pričevati s svojim življenjem. Pričevati ob vsakršnem stiku s Slovenijo – naj bo s prijatelji ali sorodniki, na obisku v Sloveniji ali preko spletnih možnosti.

Ko je v četrtek letošnja RAST prvič nastopila v Sloveniji, sem od svojega nekdanjega profesorja dobila tale odziv: »Bilo je vrhunsko doživetje. Joj, koliko bi se lahko oziroma se moramo naučiti od teh mladih in njihovih profesorjev. Kakšna lepa izgovorjava slovenščine, kakšna pripadnost slovenskemu narodu, kakšna gorečnost v veri! In kako svobodno govorijo o papežu, veri, narodu, domovini! Neobremenjeno, s srcem, brez ideologije, brez predznakov.« O tem govorim. Pričevati, pričevati, pričevati!

Vsakdo od nas se mora dan za dnem spraševati, kaj lahko naredi za slovenski narod in državo. Vsak član slovenske skupnosti v Argentini je prejel vrednote: vero, delavnost, poštenost, zvestobo, da ne govorim o vseh večščinah, ki si jih priučijo pri delu v skupnosti in v življenju vedno pridejo prav. Veliko smo prejeli, veliko

moramo dajati.

Ob tem pa ni dovolj samo ohranjanje dejavnosti po krajevnih domovih in ohranjanje slovenščine po družinah. Je precej, ni pa dovolj. Smiselnost in vrednost tega, čemur posvečamo svoj čas, moramo vedno presojati z merili dela za slovenski narod in državo. Bo vse to, kar počnem, okrepilo moj narod? Ohraniti aktivnost slovenskih domov kar tako, brez višjega cilja, bo namreč kaj kmalu postalo nepomembno, če bosta narod kot celota in slovenska država kot srčika, iz katere črpamo, oslabiljena. Veliko smo prejeli, veliko moramo dajati.

Slovinci nismo kdorkoli. Še najmanj pa mehkužneži, ki bi se bali naporov. Za zgled si lahko vzamemo katerega koli od naših mučencev ali koga od osamosvojiteljev. Dr. Jože Pučnik, na primer, je že pri devetnajstih letih postal sumljiv za oblast, pri 27 je bil za devet let poslan v strogi zapor, ki ni bil zadnji v njegovem življenju. In potem izgnanstvo. Kljub temu pa njegova žena pripoveduje: »V Nemčiji smo dobro živeli. Imeli smo lepo hišo, ki smo jo odplačali. Lepo nam je bilo. Toda on je takoj, ko se je ponudila priložnost za to, odšel v Slovenijo. Čeprav je vedel, da bo imel veliko težav. Tu je pustil vse, vzal kovček in odšel.«

Le taki junaki s tako pogumnimi dejanji oblikujejo in zaznamujejo zgodovino. In nič manj kot k temu smo poklicani. Nismo vsi veliki državniki, kot je bil dr. Pučnik, smo pa, če se razglašamo za Slovence, soodgovorni, da po svojih močeh delujemo za celoten narod in državo.

Dragi Slovenci in Slovenke, čestitke ob prazniku naše države!

Slovenijo!

da bi se udeležili še kulturnega in družabnega srečanja ob obletnici neodvisne države. Dvorana je bila praznično okrašena, ob stranskih stenah pa je bila razstava umetniških del, ki je olepšala prostor in pokazala, kako se Slovenci in njih potomci, rojeni že v Argentini, izražajo preko svojih stvaritev. Na levi strani odra je bil pripravljen prostor za govornike in za njim so padale, kakor v slapu, barve slovenske zastave in na njih državni grb.

Predsednik ZS Franci Žnidar

in odborniki domov in organizacij ter drugi gostje.

S spoštovanjem smo sprejeli argentinsko, slovensko in evropsko zastavo, ki so jih nosili dijaki Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka. Zaslišali so se akordi argentinske himne, nato pa smo zapeli še slovensko himno, Prešernovo Zdravljico, ki jo je Skupščina RS sprejela še pred slovensko osamosvojitvijo.

Predsednik Zedinjene Slovenije Franci Žnidar je v pozdravu omenjal zrelostno pot, ki jo je naša država opravila v teh letih. Poudarjal je pomembnost izseljenstva in izrekel hvaležnost slovenski vladi, ki tudi gmotno podpira našo skupnost in ohranja veleposlaništvo v Buenos Airesu. Končno se je zahvalil tudi vsem, ki so sodelovali pri pripravi te proslave.

Veleposlanik RS Tomaž Mencin

Pozdravil je tudi veleposlanik Republike Slovenije v Buenos Airesu gospod Tomaž Mencin. Prikazal je zlasti bogato pot naše države in uveljavljanje v mednarodnem prostoru, kjer je Slovenija dosegla izredne uspehe in jih še dosega. Omenil je, da ima v sedanjem svetu država tudi težave. Poudaril je, da je potrebno iznajdljivo iskati možnosti za sodelovanje in se ob koncu zahvalil vsem za delo v skupnosti in za prisotnost na slavlju.

Po pozdravih pa je Urška Makovec podala slavnostni

govor večera, ki je objavljen v tej številki na uvodnem mestu.

Čas je bil za kulturni oddih. Vse prisotne je razveselil nastop mešanega pevskega zbora iz San Justa pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar. Z če priznanim zanosom, kakovostnim izvajanjem in prisrčnostjo so zapeli narodno *Teđu sem dol po dolin*, v priredbi Viktorja Šonca, Ivana Resmana *Vinsko* in narodno *Zdravica*. Posamezno izvajanje in celoten nastop je bil deležen navdušenega ploskanja prisotnih.

Sledila je podelitev priznanj društva Zedinjena Slovenija. Ta priznanja vsako leto, v soglasju z Medorganizacijskim svetom, naša krovna organizacija nameni osebam, ki so posebej zaslužne za gradnjo, obstoj in napredek naše skupnosti. Letos sta priznanje prejela Ciril Jan in Herman Zupan. Utemeljitev pa so bile sledeče:

Ciril Jan: Rodil se je v okupirani Ljubljani v tistih, za slovenski narod strašnih časih. Tam je preživel tudi težko povojno dobo komunistične oblasti. Šele leta 1954 je družina lahko odšla za očetom – beguncem in se ponovno zbrala v Slovenski vasi v Lanusu. Tam se je takoj vključili v življenje krajevne skupnosti. Kot član fantovske zveze je bil odbornik in večkratni predsednik ter predsednik zveznega odbora. Na njegovo pobudo je bil izveden prvi pevsko glasbeni festival, ki je še vedno ena najbolj uspešnih in obiskanih mladinskih prireditvev. V tistih letih je izstopal tudi kot športnik. Že zgodaj je pokazali izredno veselje do gledališkega ustvarjanja. Ni mogoče naštetih vseh odigranih vlog pod skrbnimi nasveti naših najbolj priznanih režiserjev. Postopoma je tudi sam prevzemal režisersko odgovornost in pripravil vrsto iger na besedila slovenskih, argentinskih in svetovnih avtorjev, pa tudi mnogo krajevnih, zlasti domobranskih proslav. V odboru Društva Slovenska vas sodeluje že nad trideset let. V tem času je bil dve dobi predsednik in zadnjih deset let kulturni referent. Stalno se udeležuje tudi v Medorganizacijskem svetu kot lanuški zastopnik.

Herman Zupan: Slovenijo je zapustil kot mlad domobranec. Begunska leta je izkoristil za izobraževanje in pripravo na poznejše podjetniško življenje. Po prihodu v Argentino je v kratkem času postal samostojni podjetnik in s trdom in iznajdljivostjo dosegel najvišje uspehe ter prejel najbolj ugledna mednarodna priznanja. Kljub ogromni zaposlitvi in podjetniškemu napredovanju je ostal aktiven član slovenske skupnosti. Bil je med ustanovitelji in vodja gradnje Slomškovega doma v Buenos Airesu. Več let odbornik v domu in tudi predsednik te ustanove. Bil je ustanovitelj in predsednik Slovenske latinsko-ameriške trgovske zbornice. Navzoč je bil na sprejemih predstavnikov Slovenske vlade, pri argentinski vladi in v slovenskih domovih v Argentini. Zaradi svojega stalnega dela je bil leta 1991 imenovan za častnega konzula Republike Slovenije v Argentini. Od predsednika Republike Slovenije je prejel nagrado »Zlati red za zasluge na mednarodnem polju«. Pri srcu pa mu je tudi dobrodelna dejavnost, o čemer priča fundacija, ki skrbi za starejše osebe in za otroke v potrebah. Med drugim je ta fundacija prevzela gradnjo in povečavo Rožmanovega doma v Buenos Airesu, ki ga upravlja še danes. Vse življenje je posebno pozornost dajal delu za socialno pomoč in podporo.

Priznanje Cirilu Janu

Priznanje Hermanu Zupanu

Oba sta prejela spominske plakete iz rok predsednika Zedinjene Slovenije Francija Žnidarja, obe soprogi pa lepa slovenska šopka, ki ju jima je podala blagajničarka Tonči Vesel.

Seveda sta oba prejela tudi zaslužen močan aplavz. Ploskanja kar ni hotelo biti konca – v zahvalo za toliko storjenega v prid naše skupnosti.

Tako se je zaključil uradni del prireditve. Sledila je napitnica, ki so jo postregli člani slovenskih mladinskih organizacij. Med napitnico in še po njej pa so si gostje lahko ogledali razstavo, pri kateri je sodelovalo osemnajst

Del umetniške razstave

slovenskih umetnikov s svojimi stvaritvami. Osvetlitev in ozvočenje prireditve je bila v režiji Aleksandra Šuca.

Hvala vsem, ki so na katerikoli način sodelovali pri organizaciji, pripravi in pospravi tega slavlja. S svojim delom in trdom so veliko doprinesli k lepemu poteku praznovanja.

Pot domov po proslavitvi 23-letnice politične neodvisnosti in samostojnosti Slovenije je bila označena z besedami: »Nasvidenje prihodnje leto!« ko se bomo ponovno srečali v Slovenski hiši in praznovali novo obletnico naše države.

Bog živi Slovenijo!

Sanhuški pevci so nas razveselili

Tm - Fotografije Tone Belec

RAST XLIII

Moja pot – naša pot

»Pojdi v mojo domovino,
a ne pozabi na Argentino.«
Ded mi dal je tudi ta nasvet:
»Dobro si oglej vse, odpri oko in srce!«

S pripravami na potovanje v Slovenijo so dijaki petega letnika pričeli že sredi lanskega leta z nabiranjem papirja za kritje stroškov, starši pa s sestanki in z organizacijo različnih dejavnosti.

Zaključile pa so se v soboto, 14. junija, z večerom, na katerem so dijaki, ki sestavljajo RAST 43 (43. roj abiturientov srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka) pokazali program, s katerim se bodo predstavili v Gorici, Škofji Loki, Ljubljani, Šentjoštu in na Koroškem.

Poslovilni večer se je pričel s sveto mašo v slovenski cerkvi Marije Pomagaj, kjer so se dijaki skupaj s svojimi družinami zahvalili Bogu za vse do tedaj prejete dobrote in ga prosili za srečno in uspešno potovanje v Slovenijo. Pri sveti maši so dijaki spremljali petje s kitarami in saksofonom. Peli so občuteno in z vso vnemo. Prvič so zaigrali Glorio kreolske maše (misa criolla), ki se je mogočno slišala Bogu v slavo! Dijaki so vodili sveto mašo, brali berili, psalm in prošnje ter nesli darove. Na koncu smo vsi skupaj zapeli eno najlepših Marijinih pesmi *Marija, skozi življenje* in po Mariji je k Bogu zadonela pesem iz grl treh generacij.

V dvorani škofa Rožmana sta najprej sprejela občinstvo dijaka, ki sta vse toplo pozdravila, predvsem msgr. Jureta Rodeta in ravnateljico srednješolskega tečaja prof. Nedo Vesel Dolenc.

Nato se je odprl zastor in na zaslon je bil projiciran grb RAST-i 43. Grb so si zamislili dijaki sami, izoblikovala pa ga je Monika Urbanija Koprivnikar. Predstavlja mate, v njem pa sta argentinska in slovenska zastava, saj mladi črpajo iz dveh kultur.

V programu je bila prepletena slovenska in argentinska kultura, kot je to naravno v vsakdanu vsakega dijaka. Ta skupina pa je zanimiva tudi zato, ker je njihovo življenje močno prepleteno s pesmijo. In to se je videlo tudi na odru. Nakazana je bila njihova pot od otroštva do potovanja v Slovenijo, deželo njihovih starih staršev.

Ob spremljavi kitar in ob petju *Zamba del tiempo nuevo* so počasi prihajali na oder dekleta in fantje. Najprej so nam opisali tiste čase, ko so njihovi stari starši morali zapustiti rodno zemljo in se naseliti v Argentini. Pesmi Franceta Papeža *Vasi* in *Naš Rod* sta nakazali tisto obdobje.

Njihovih močnih slovenskih korenin se zavedajo, ker so jim stari starši predali ljubezen do slovenstva; doma, v družinah, pa so že od malega črpali slovensko pesem in kulturo ter slovenski jezik. Vse to, povezano z ljubeznijo do Stvarnika.

Ko je prišlo obdobje argentinske šole, so otroci pridobili nov jezik. S pesmijo *Manuelita* so se spominjali otroške dobe. Poleg kitar se je tukaj slišal tudi saksofon!

V slovenski osnovni šoli so jih učiteljice in učitelji popeljali v slovenski svet preko različnih predmetov. Zapeli so pesem *Vrba*

(Prešernova poezija, ki jo je uglasbil Vlado Kreslin).

Na srednješolskem tečaju so profesorji pripomogli k poglobitvi v verskem in v slovenskem duhu. Tam so se naučili pesem Toneta Kuntnerja *Družina*, ki jo že od prvega letnika zelo radi recitirajo. S Kuntnerjevo pesmijo *Ta luč*, pa so nam vlili upanje v to, da bodo luč slovenstva z vnemo predajali prihodnjim rodovom.

Po petih letih učenja se je med njimi poglobilo prijateljstvo. Krona vsega tega pa je njihovo potovanje v Slovenijo.

Na koncu so zapeli pesem na melodijo Johna Denverja *Moja pot*. Besedilo te pesmi in ves program si je zamislil Dominik Oblak. Pri petju je sodelovala Andrejka Selan Vombergar.

Scenski prostor je pripravil Andrej Golob, luči pa je imel na skrbi Aleks Šuc.

Gledati in poslušati ta dekleta in te fante je bil pravi užitek. S kakšnim navdušenjem so peli in recitali! Sproščeno so nastopali in njihovi glasovi so se, pa če tudi brez mikrofona, razlegali po celi dvorani. Odziv pri publiku je bil enkraten, saj so gledalci spontano spremljali pesmi s ploskanjem.

Po programu je prof. Neda Vesel Dolenc spregovorila dijakom in jim zaželela srečno pot.

Tudi Pavla Petek Zupanc je, v imenu staršev, prisrčno nagovorila dijake in jih spodbudila, naj vztrajajo v ljubezni do slovenstva in do vsega dobrega. Med drugim je dejala:

»Naša srčna želja je, da bi vsakič bolj zakoreninjeno uživali darove. Dragocena darila, ki jih prejmete že od rojstva v družini, v krogu sošolcev in prijateljev; z ljubeznijo in trudom, in še posebno v slovenski šoli, v spremstvu neutrudljivih učiteljev, profesorjev, in duhovnih vodij, ki vas z zgledom vodijo k spoznavanju vrednot in slovenskih idealov, da boste gradili boljši svet!

To so zdaj trenutki sanj, uspeha in tudi hvaležnosti kot izraz plemenitega srca.

Hvaležni bodite Bogu za dar življenja in pripadnosti veri in kulturi. Da bi trajno ohranili zavest, da ste slovenskega rodu in da imate ljubeč odnos do rodne domovine Argentine!«

Po programu so starši pogostili vse navzoče in nastalo je prijateljsko vzdušje.

Dijaki so se zahvalili staršem za oporo in pomoč pri vseh pripravah. Tudi dr. Katici Cukjati, ki je pregledovala spise za almanah (oblikovala ga je Monika Urbanija Koprivnikar), in razredničarki Metki Mizerit za lektoriranje. Velika zahvala je bila namenjena tudi voditeljem, ki bodo spremljali naše otroke v Slovenijo: Miriam Mehle Javoršek, Tatjana Modic Kržišnik in Milanu Magistru, ki so prevzeli to veliko in pomembno odgovornost.

Mi, starši, se pa Bogu zahvalimo, da nam je dal dar starševstva, da lahko ljubezen, ki jo črpamo od Njega, predajamo svojim otrokom!

Lučka Jereb Oblak

40 LET GLASBE

Slovenski instrumentalni ansambel

Štirje smo bili, ko smo se leta 1974 zbrali, da bi na Pevsko-glasbenem večeru zaigrali nekaj skladb, pretežno narodnozabavnih. Skromna zasedba s trobento, harmoniko, električno kitaro in basom. A očitno je bila publiki všeč, saj smo bili kmalu naprošeni za nastop na veselici. Tako, brez kakšnega drugega namena, je nastal Ansambel. Zasedba se je povečala: še ena kitar, bobni, pevka, ... tisti »štirji fantje špilajo« so se razvili v sedmerico. Vsi Slovenci, kljub dvema menjavama bobnarja. Razširili smo repertoar, v glavnem z lastnimi avtorskimi priredbami.

Slovenski instrumentalni ansambel je nastopil v teh letih skoraj v vseh slovenskih klubih, vključno s Triglav in že davno izginulim Berazateguijem, kot tudi v Miramaru in Mendoza. Na mnogih ohceti, številnih drugih veselich, silvestrovanjih, pustnih

plesih in tudi v neslovenskem okolju (za Nemce, Grke in druge, pri novoletni zabavi neke banke, v šolah, na Fiesta de las colectividades v Bariločah itd.). V starih dobrih časih smo imeli celo po dva nastopa (in več!) na večer.

V repertoar smo vključili razne sloge, od – seveda – narodnozabavne, do popevk, latinskoameriške glasbe, nemških šlagerjev, tanga, countryja, in to v številnih jezikih.

Ansambel bo to okroglo in ne nizko obletnico praznoval šestega julija t. l. v Slovenskem domu v Carapachayu, in sicer s kosilom (asado, ki ga bo pripravil dom) in popoldansko prosto zabavo. In igral bo, samoumevno!, za goste in popoldanske obiskovalce.

Štirideset let obstoja ni malo ... Veseli smo ga.

Rok Fink

Na stari sliki prvotna zasedba

Mogočen praznik slovenskega petja

Šentvid pri Stični je gostil 45. Tabor slovenskih pevskih zborov. Njegov pobudnik je bil domači pevec Tone Kozlevčar, ki so mu pred dnevi v vasi Temenica postavili spominsko obeležje. Na letošnji tabor se je prijavilo skoraj 100 pevskih zborov – ženskih, moških in mešanih, med njimi tudi devet zborov iz zamejstva in držav nekdanje Jugoslavije. Prav tem pevcem druženje na prazniku slovenskega petja pomeni izjemno veliko in dodaten navdih za ohranjanje slovenske ljudske pesmi daleč zunaj matične domovine.

Osrednja taborska prireditev je potekala pod naslovom Pod to goro zeleno. Združeni pevski zbori so pod taktirko Igorja Švare prepevali pesmi štirih slovenskih skladateljev – letošnjih jubilarcev Lojzeta Lebiča, Jožeta Leskovarja, Rada Simonitija in Vasilija Mirka. V nadaljevanju so bile po zamisli Staneta Pečka na sporedu vesele pesmi, ki redko najdejo svoj prostor v koncertnih programih, in venček narodnih s poudarkom na druženju generacij preko

zborovske pesmi, pri tem se je mogočnemu zboru pridružil tudi otroški pevski zbor OŠ Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični. Zbore pa so spremljali godbi iz Stične in Cerknice ter pihalni orkester Glasbene šole Grosplje.

Slavnostni govornik, predsednik državnega sveta Mitja Bervar, je poudaril, da je slovenska pesem za slovensko dušo opoj brez primere, da jo dihamo kot najčistejši zrak, pijemo kot najslajše vino, saj peti preprosto pomeni biti Slovenec.

Čeprav zadnja leta upada število zborov na taborih, manjši so

tudi pevski sestavi, pa je vse več novih in mlajših zasedb, zato je treba ohraniti praznik slovenskega zborovskega petja, je dejal predsednik upravnega odbora tabora Jernej Lampret, ki je pevcem obljubil, da bodo tudi zaradi njihove volje pripravili jubilejni 50. tabor. Letošnji pa je pomenil sklep prvega tedna ljubiteljskih kultur. Direktor Javnega sklada kulturnih dejavnosti Slovenije Igor Teršar je povedal, da so ga zaznamovali z več kot 500 različnimi dogodki in se s tem poklonili vsem, ki svojo energijo in čas namenjajo kulturi.

NOVICE IZ SLOVENIJE

POČITNICE SO TU!

Po dnevu državnosti so se za večino od okoli 163.000 osnovnošolcev in okoli 77.000 dijakov začele najdaljše počitnice v šolskem letu. Svojih šolskih obveznosti pa še ne bodo odložili tisti, ki bodo opravljali predmetne in popravne izpite.

V šolske klopi se učenci sicer vračajo v ponedeljek, 1. septembra.

ZELENA PRESTOLNICA EVROPE 2016

Ljubljana je osvojila naziv Zelena prestolnica Evrope za leto 2016. Slovenska prestolnica je žirijo prepričala s krepitvijo zavedanja o pomenu okolja med prebivalci, s svojo trajnostno strategijo Vizija 2025, z implementacijo številnih okolju prijaznih ukrepov in „impresivnim“ prometnim omrežjem.

ODTEKANJE TUJIH NALOŽB

Slovenija je lani s strani tujih investitorjev beležila dezinvesticije v vrednosti 679 milijonov dolarjev ter skromen odliv neposrednih naložb v tujino v vrednosti 58 milijonov dolarjev, kaže Svetovno investicijsko poročilo, ki ga pripravila Konferenca ZN za trgovino in razvoj (UNCTAD). Slovenija zaostaja tako za Evropo kot za svetom.

INFLACIJA V JUNIJU

Cene življenjskih potrebščin so se junija v Sloveniji na mesečni ravni zvišale za 0,1 odstotka. Rast cen je bila junija na letni ravni 0,8-odstotna, povprečna 12-mesečna rast cen pa je bila 1,1-odstotna.

TURISTIČNI GORINDOL

Slovenijo je v prvih petih mesecih leta obiskalo za 3,2 odstotka več turistov kot v enakem obdobju lani. Ustvarili so približno enako število nočitev kot v lanskih petih mesecih. Samo maja je bilo prihodov turistov v medletni primerjavi za tri odstotke več, nočitev pa za 2,9 odstotka manj.

PO SVETU

UREDITI MORAJO RAZMERE

Izteka se ultimat, ki so ga Rusiji v petek postavili voditelji Evropske unije. Moskva mora konkretno ukrepati za ureditev razmer na vzhodu Ukrajine, sicer bodo uvedene nove sankcije. Končalo se bo tudi premirje med ukrajinsko vojsko in proruskimi separatisti, ki sta ga strani za 72 ur podaljšali v petek. Evropska unija od Rusije pričakuje dogovor o premirju in učinkovitem nadzoru meje, vrnitev treh mejnih prehodov ukrajinskim oblastem ter začetek pogajanj o izvedbi mirovnega načrta ukrajinskega predsednika Petra Porošenka. Če Rusija pogojev ne bo izpolnila, je vrh 28-irice pripravljen sprejeti nove ukrepe.

ISLAMSKI KALIFAT

Skrajna skupina Islamska država Iraka in Levanta, ki se bojuje tako v Iraku kot v Siriji, je v nedeljo v obeh državah razglasila islamski kalifat. V zvočnem posnetku na spletu je skupina za prvega kalifa imenovala svojega voditelja Abuja Bakra Al Bagdadija. Džihadisti so ob tem zadržili, da bodo kalifat razširili na vsa območja, ki so jih zavzeli v Iraku in Siriji. Za Tikrit – iraško mesto, ki povezuje severni del države z Bagdadom – pa se nadaljuje silovit boj iraške vojske s sunitskimi skrajneži.

ATENTAT, KI JE PRIČEL VOJNO

V Sarajevu se spominjajo stote obletnice atentata avstrijskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegove soproge. Umoril ju je gimnazijec srbskega rodu Gavrilo Princip. Štiri tedne po 28. juniju 1914 je Avstro-Ogrska monarhija Srbiji napovedala vojno, ki je prerasla v prvo svetovno vojno. Eden od osrednjih dogodkov v glavnem mestu Bosne in Hercegovine bo koncert dunajskih filharmonikov. V nasprotju z željami mnogih politikov srbski atentator namreč ni postal nit povezovalja narodov, pač pa nova točka, na kateri se lomijo nacionalne delitve v državi. Za Srbe je Princip narodni junak, ki se je boril proti avstrijski nadvladi, za druge terorist in kriminallec. Tako bodo Srbi »protiposlavo« organizirali v Andričgradu. Prav tako naj bi se na obletnico atentata spomnili v Banja Luki ter Grahovu, ki je Principovo rojstno mesto.

PRESEDOVANJE EU

Z zadnjim dnevom v mesecu juniju se je zaključilo polletno predsedovanje Grčije Evropski uniji. S 1. julijem je na čelo povezave stopila Italija. Grški premier Antonis Samaras je predsedovanje končal s

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Roditeljski sestanek v San Martinu je v soboto, 20. junija, privabil lepo število staršev v slovenski dom. Začel ga je predsednik krajevnega šolskega odbora prof. Stanko Hafner. Po kratkih uvodnih besedah je takoj dal besedo gospe Anici Kraljevi, ki je navzočim očetom in mamicam izredno nazorno razložila potrebo in način narodnostne vzgoje pri slovenskih otrocih v tukajšnji deželi. Odličnemu predavanju, ki bi ga morale slišati vse slovenske matere v Argentini, je sledil živahen pogovor o vprašanjih, ki se jih je dotaknila predavateljica.

III. prosvetni večer. V vrsti prosvetnih večerov se je vršil v Slomškovem domu v soboto, 20. t. m., junijski prosvetni večer. Predaval je g. prof. Pavle Verbic »Kako so komunisti pripravljali svojo revolucijo v Sloveniji«. Večer, ki ga je obiskalo lepo število poslušalcev, je vodil kulturni referent g. Marijan Šušteršič. G. predavatelj je nazorno prikazal dobo med obema vojnama, ko so komunisti načrtno pripravljali pogoje za revolucijo. Poudaril je staro resnico, da revolucije ne vodijo mase, temveč jedrna skupina, ki dobro ve, kaj hoče. Komunisti so znali združiti nezadovoljneže raznih taborov v fronto, v kateri so imeli oni ključne položaje. Znali so tudi vreči med narod tista gesla in cilje, ki so bili takrat aktualni v slovenskih množicah. Potreben je bil le še pravi trenutek in tega je prinesel vstop sovjetov v vojno. To je bil zanje tisti »D-Day« - znak za revolucijo, v kateri so se držali pravila: vsako sredstvo je dobro, če vodi do cilja. Poslušalci so z zanimanjem sledili predavateljevim izvajanjem, kar je pokazala tudi debata, in se z močnim odobravanjem zahvalili g. prof. Verbicu za njegovo poučno predavanje.

Družinska sreča. V družini Petra in Marije Menič so dobili hčerko. Krščena je bila na ime Klavdija Marija pri sv. Marjeti Kasijski v Boulogne. Tudi družino Ivana Fajfarja in njegove žene ge. Nade, roj. Skvarča, je razveselila hčerka, ki so ji dali ime Adriana Marta. Srečnima družinama naše čestitke!

(*Svobodna Slovenija*, 25. junija 1964 – št. 26)

svarilom voditeljem držav Unije o pretiranem varčevalnem primežu v njej. Tudi Italija ima podobna stališča. Premier Mateo Renzi je minuli petek na vrhu Unije zagotovil krepitev prožnosti pri doseganju fiskalnih ciljev. Šestmesečna predsedovanja Evropski uniji so z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe postala bistveno manj vplivna, saj so osredotočena predvsem na koordinatorsko vlogo. Italija sicer med osrednjimi stebri svojih prioritiz izpostavlja – tudi v luči razmer v Ukrajini – energetske varnost ter vprašanje migrantov, ki skušajo Unijo doseči prek Sredozemlja.

TELEFONSKE TARIFE

1. julija se je znova pocenilo mobilno gostovanje v Evropski uniji. Cena odhodnih klicev bo nižja za pet centov na minuto, pocenili se bodo prejeti klici in za četrtino bo cenejše pošiljanje kratkih sporočil. Za 55 odstotkov pa se bodo znižale cene prenosa podatkov. Nova pravila že mora spoštovati tudi Hrvaška. Če je bila do zdaj za megabajt prenosa pri mobilnem gostovanju cena določena pri 45 centih, bodo lahko zdaj operaterji uporabnikom zaračunali največ 20 centov. Z novimi omejitvami cen pri mobilnem gostovanju bodo odhodni klici stali največ 19 centov na minuto + DDV, prejeti klici pa bodo lahko stali največ pet centov na minuto + DDV. Za pošiljanje kratkega sporočila bo mobilni operater lahko zaračunal največ šest centov, kar je 25 odstotkov manj kot lani.

RESUMEN DE ESTA EDICION

LLAMADO DE LOS CATÓLICOS LAICOS

El Consejo de laicos católicos de Eslovenia insta, en una carta abierta, al Tribunal Supremo esloveno a que tomen una rápida decisión sobre la privación de la libertad personal del ex primer ministro Janez Janša, quien fue encarcelado al ser acusado de un hecho de corrupción (ver número anterior). Dada la aparente demora, continúa la carta, se pone en duda la imparcialidad del juicio. La preocupación se agrava debido a que Janša es el líder del mayor partido de la oposición y la violación de sus derechos y libertades coincide con el período pre-electoral, afirma el Consejo. Asimismo señala que en otros casos se evidenció una rápida toma de decisiones y solicitan que se actúe de manera similar, para disipar cualquier duda sobre la imparcialidad del juicio. (Pág. 1)

MISA DE HIERRO - 70 AÑOS

El pasado domingo 8 de junio se celebró, en la catedral de los Santos Justo y Pastor en San Justo, la misa de hierro del sacerdote Dr. Mirko Gogala. Todos quienes organizaron, colaboraron y participaron de los 70 años de la primera misa del Dr. Gogala, mostraron la profunda gratitud a Dios por el don del sacerdocio y la protección durante tantos años. El agasajado brindó su primera misa un 11 de julio de 1944 en Šentjošt, en tiempos de guerra y revolución. Después de la misa, el homenajeado se acercó al altar de Marija Pomagaj para dar las gracias. La celebración continuó en el centro esloveno de San Justo (la reunión la organizaron descendientes del pueblo donde tuvo su primer oficio religioso). El propio Dr. Gogala recordó cómo se despertó en él la vocación sacerdotal y quienes lo apoyaron en su camino. Luego siguieron las palabras del delegado pastoral Dr. Rode y de otros invitados que destacaron aspectos de su vida y de su labor en la colectividad. (Pág. 3)

¡FELICIDADES ESLOVENIA!

Los eslovenos en la Argentina también celebramos los 23 años de la independencia de nuestra patria. El pasado sábado 28 de junio se realizó la reunión central en el Centro esloveno capitalino. La velada comenzó con la santa misa ofrecida por el Mons. Jorge Rode y siguió con el homenaje a los caídos, frente a la placa conmemorativa que está en el Centro. Allí el presidente de la Asociación Eslovenia Unida, acompañado por el embajador de la República de Eslovenia, depositaron una ofrenda floral. Finalmente, los presentes se reunieron en el salón principal para el acto central que contó con las palabras alusivas de Urška Makovec y la parte cultural estuvo a cargo del coro esloveno de San Justo, dirigido por la Prof. Andrejka Selan Vombergar. Como ya es tradición, la Asociación Eslovenia Unida entregó los reconocimientos a dos personalidades destacadas de la colectividad. En esta edición fue el turno de Ciril Jan y Herman Zupan. Cabe destacar que en el salón estaban expuestas las producciones de dieciocho artistas eslovenos. (Pág. 4-5)

MI CAMINO, NUESTRO CAMINO

Los estudiantes del último año del curso de idioma esloveno estuvieron preparando su viaje de estudios a la tierra de sus abuelos hace largo tiempo. RAST 43, tal es el nombre de los egresados y el número que corresponde a los que concluirán sus estudios en 2014, tuvo su 'velada de despedida' el sábado 14 de junio de 2014. En ella presentaron a familiares y amigos el programa que entrelaza las culturas eslovena y argentina, ya que es en este cruce de culturas donde viven diariamente. Luego de la misa en la iglesia Marija Pomagaj, la velada continuó en el salón principal. El grupo se particulariza porque la vida de sus integrantes está ligada a la música, y eso se plasmó en el escenario donde de forma alegre y desenvuelta hicieron un recorrido por ambas culturas, entremezclando poesías y canciones. Tras cinco años de aprendizaje, profundizaron la amistad. La corona de todo esto es su viaje a Eslovenia, que comenzó hace pocos días... (Pág. 6)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Znidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com**. Za Društvo ZS: Franci Znidar / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Urška Makovec, Katica Cukjati, Jože Tominc, Marjan Boltežar, Tone Belec, Lučka Jereb Oblak in Rok Fink.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 820.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 1120.-; beli papir \$ 1270.-; Bariloche; \$ 950.-; obmejne države Argentine, 260.- US dol.; ostale države Amerike, 290.- US dol.; ostale države po svetu, 320.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 210.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOOBZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386 E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Ferreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso / (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4469-2318 Cel: 15-6447-9683 e-mail: ferrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.**Planika catering - Ani Rode** Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495**VERA WINES - VINOTEKA** Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.**POSREDOVANJA PATAGONIA Storitve** María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

V soboto, 21. junija, se je nadaljevala ena lepših slovenskih kulturnih tradicij: v večini muzejev in galerij so na najdaljši dan v letu vrata za obiskovalce odprta do polnoči, čakajo pa jih tudi razni priložnostni dogodki.

V sklopu Poletne muzejske noči, ki je letos

potekala že dvanajstič, so sodelujoče ustanove pripravile delavnice, javna vodstva in druge dogodke, s čimer želijo muzeje in galerije predstaviti tudi kot prostore za sproščeno, zabavno in navdihujoče preživljanje prostega časa.

Število obiskovalcev iz leta v leto narašča, sporo-

čajo organizatorji, in se giblje okoli številke od 20.000 do 25.000. Lani so imeli celo rekorden obisk, več kot 37 tisoč ljudi. Število obiskovalcev na razstaviščih praviloma doseže vrhunec v poznih večernih urah, torej v času, ko so ob običajnih dneh vrata muzejskih in galerijskih hiš že zaprta.

V letošnji akciji je sodelovalo 72 inštitucij s približno 100 lokacijami. Večina jih je sodelovala že v preteklih letih, nekaj pa

se jih je pridružilo na novo (Pivovarski muzej, Kulturno društvo MoTA, Muzej Parenzana Izola, Dežela kozolcev Šentrupert, Atelje galerija, ...).

Ponekod so od poznega popoldneva do polnoči le brezplačno odprli vrata za obiskovalce, drugod načrtujejo na Poletno muzejsko noč odprtja razstav. V Muzeju novejšje zgodovine Slovenije so ob obletnici začetka prve svetovne vojne odprli razstavo z

naslovom Take vojne si nismo predstavljali.

Tisti, ki so se kljub svetovnemu prvenstvu v nogometu odločili, da si privoščijo obisk katerega od galerij in muzejev, so se lahko med drugim z baterijskimi svetilkami in pod strokovnim vodstvom sprehodili po Narodni in univerzitetni knjižnici, v Mestnem muzeju Ljubljana pa so povabili na pohod z baklami, ki so ga poimenovali Večerni sprehod z rimskimi duhovi.

OBVESTILA

SOBOTA, 5. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.**V Slovenskem domu v San Martinu ob 19. igra Skopuh v priredbi karapačajske igralske skupine, nato večerja.****NEDELJA, 6. julija:**
Proslava šolskih otrok v čast sv. Alojziju.**V Carapachayu ob 13. uri 40. obletnica Slovenskega inštrumentalnega ansambla.****V Hladnikovem domu kolone. Ob 13. kosilo.**
ČETRTEK, 10. julija:
Seja Z.S.M.Ž. - ožja ob 14.30 in širša ob 15.30 v Slovenski hiši.**SOBOTA, 12. julija:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.**ČETRTEK, 17. julija:**
Z.S.M.Ž. San Martin vabi na mesečni sestanek v domu ob 16. uri. Govorila bo gdč. Urška Makovec »Moj pogled na slovensko skupnost«. Vsi lepo vabljeni!**SOBOTA, 19. julija:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.**V Hladnikovem domu ob 20. uri igra Skopuh v izvedbi igralske skupine iz Carapachaya.**

OSEBNE NOVICE

Smrt
V Lomas del Mirador je umrla **Danila Levstek, roj. Sfiligoj** (94). **Naj počiva v miru!**

Da bi Sikstinska kapela znova zadihala

Če je v zgodnjih osemdesetih letih Sikstinsko kapelo letno obiskalo 1,5 milijona ljudi, je bilo lani njihovo število za kar štiri milijone višje. Tako povečan obisk ogroža ustrezno

hrambo slovitih Michelangelovih fresk, zato v kapeli nameščajo nov, posodobljen prezračevalni sistem.

Ta bo zamenjal sistem, ki so ga namestili v zgodnjih devetdesetih letih, ko si takšnega obiska še niso predstavljali. Kot so sporočili iz Vatikanskih muzejev, bodo dela predvidoma končana do septembra, opravlja pa jih ameriško podjetje Carrier. Najsodobnejša tehnologija omogoča minimalno kroženje zraka in zvoka okoli fresk, obenem pa naj bi bil sistem tudi obiskovalcem tako rekoč neopazen, sporočilo Vatikanskih muzejev povzema The Guardian. Posodobljen sistem naj bi bil v primerjavi z zdajšnjim dvakrat učinkovi-

tejši.

Zamenjava prezračevanja, s katero bi bil omogočen optimalen nadzor prezračevalnih pogojev, je bila za obstoj ene najbolj znanih stenskih poslikav in posledično najbolj priljubljene turistične točke v Vatikanu nujno potrebna, pojasnjujejo v muzejih. Trupe turistov jo vsako leto obiskujejo, da bi si ogledali mogočne figure Michelangela na stropnih starozavrnih prizorih ter množični prizor izbranih in zavrženih na stenskem prizoru Poslednje sodbe. Sikstinsko kapelo je mogoče obiskati tako rekoč vsak dan, njena vrata zaprejo le ob konklavu, ko imajo dostop vanjo le kardinali, ki volijo novega papeža.

Ob tako številčnem obisku bi po besedah direktorja Vatikanskih muzejev Antonia Paoluccija kapela lahko postala »žrtev lastnega uspeha«. »S takšno količino ljudi pride v prostor zmes zunanega prahu, telesne vlage in ogljikovega dioksida, ki na koncu konča na površini poslikav in ima lahko negativni vpliv na njihovo ohranjenost,« je zapisal za vatikanski časnik L'Osservatore Romano. Temu se želijo izogniti prav s posodobljenim sistemom, ki so ga ob natančnem preverjanju ozračja razvijali tri leta.

Poletna muzejska noč

SLOVENCI IN ŠPORT

DRUGIČ PRVI S KRALJI

Najboljši slovenski hokejist Anže Kopitar (foto) je pred dnevi končal sezono v NHL na najboljši možen način, z drugim naslovom prvakov z ekipo Los Angeles Kings in se vrnil v domovino. Nekaj sto najzvestejših in najbolj navdušenih navijačev, tudi z njegove Hrušice, je odličnega slovenskega hokejista pričakalo že na brniškem letališču.

Kopitarja je takoj po vrnitvi čakalo še nekaj obveznosti, saj je bil na Bledu gostitelj tradicionalnega dobrodelnega turnirja v golfu, kjer so združili rekreacijo v naravi, dobrodelno dejavnost in novinarsko konferenco enega najboljših slovenskih športnikov.

PRVI DOMA

Letošnja tekma svetovnega pokala v padalstvu v Lescah se je končala z velikim zmagoslavjem ekipe Elan, ki je s pridom unovčila poznavanje domačega poligona in na koncu slavila z visoko prednostjo. Svoj

kamenček k uspehu ekipe so dodali še Domen Vodišek, ki je bil drugi med posamezniki, in Matevž Vukotič ter Matevž Cestnik, ki sta se povzpela na drugo oziroma tretjo zmagovalno stopničko.

PRVI NA DUNAJU

Slovenski spustaši na divjih vodah so člansko sezono 2014 zaključili z enkratnim izkupičkom. Na zadnji tekmi svetovnega pokala na Dunaju, kjer so se tekmovalci pomerili v sprintu, se je na najvišjo stopničko povzpел Nejc Žnidarčič, tretje mesto pa je zasedel Vid Debeljak. Žnidarčič je zmagal tudi v skupnem seštevku svetovnega pokala.

TRETJI V CELOVCU

Najboljši slovenski triatlonec David Pleše je na ironmanu v Celovcu ponovil lanski uspeh in po 3,8 km plavanja, 180 km kolesarjenja in 42 km teka osvojil tretje mesto. Slavil je Španec Ivan Rana pred Nemcem Christianom Kramerjem.

ALOJZIJEVA PROSLAVA

6. julija, 2014 ob 15:30 uri

- sv. maša za žive in pokojne katehete
- poklon pred spomenikom
- igra: **PETERČKOVE**

POSLEDNJE SANJE

v izvedbi učencev Balantičeve šole

Režija: Danica Malovrh

Scena: Tone Oblak in Klavdijo Selan s sodelavci

Vstopnina: otroci: \$30.- odrasli: \$40.-

Prisrčno vabljeni!

Slovenska hiša - R. L. Falcon 4158 CABA

1974 * 2014

Slovenski Inštrumentalni Ansambel
- vabi na -

40. OBLETNICO

v Nedeljo 6. Julija 2014, v Slovenskem Domu Carapachayu

Ob 13:00 ▶ Kosilo

Prijave do 4. Julija na telefon 4766-6861

Ob 16:00 ▶ Ples

Prostovoljni prispevki

Cecilia Grierson 3867 • Carapachay